

Uns veïns terroristes

Els habitants de la petita urbanització Montecarlo d'Alcanar han viscut dies d'angoixa des de l'explosió del xalet que els gihadistes havien convertit en base d'operacions.

Dani Sainz de Aja
Alcanar

Encara no havia acabat el partit de la Supercopa entre el Reial Madrid i el Barça quan va començar tot. Des de la Ràpita, les Cases o Ulldecona es va poder escoltar la forta explosió que va arrasar el xalet de la urbanització Montecarlo d'Alcanar Platja.

La nit de dimecres no quedava ningú a casa seua. Al costat d'ambulàncies i cotxes de policia s'amuntegaven veïns i curiosos. Un grup de jòvens, atrets pel soroll, havien pogut colar-se en un xalet pròxim i mostraven orgullosos les imatges del desastre. **"Això no ho ha fet una bomba de butà"**, especulava un d'ells.

A l'habitatge del costat estaven sopant un grup d'amics francesos. Elian Martínez recorda com va escoltar **"un soroll sord"**. De sobte, estava enmig d'un núvol de pols. **"Vaig cridar al meu marit, no veia res. Llavors, va aparèixer ensangonat"**, explica visiblement afectada.

Dijous al matí encara era possible aproximar-se a deu metres del lloc dels fets. Al petit xalet del davant hi viu un matrimoni francès que dormien quan es va produir la deflagració. **"Semblava la fi del món"**, explica l'home mentre mostra tots els vidres escampats per terra i, fins i tot, el que semblen **"trossos de carn"**. Poc després, la policia científica els recull dins una bossa de plàstic.

La casa que els terroristes havien convertit en laboratori d'explosius està al final de l'últim carrer de la petita urbanització. És una de les moltes

Un dels veïns de la urbanització Montecarlo d'Alcanar Platja, després de la tragèdia. / D. SAINZ

que configuren la constel·lació de xalets i adossats disseminats per l'extens terme d'Alcanar. Montecarlo està a pocs metres de la fàbrica del ciment i oculta entre oliveres. Fins i tot és possible passar de llarg de l'entrada si no s'hi ha vingut mai. És just el que busquen els seus veïns (la majoria francesos): discreció i tranquil·litat.

SOSPITOSOS Una veïna que viu al carrer que connecta amb l'antiga nacional 340 defineix la urbanització com **"el millor lloc del món"** perquè **"només s'escoltaven els ocells"**. Núria Gil fa un retrat de la zona: **"la urbanització pareix petita, però hi ha molts xalets i estem apartats els uns dels altres. Com que estic prop de la carretera no m'introdueixo massa en el veïnat i és difícil reconèixer algú"**.

Quan divendres ja estava clar que els habitants del xalet estaven relacionats amb els atemptats de Barcelona i Cambrils, molts veïns van veure confirmades les seues sospites. Tots han explicat el mateix a la premsa: que no es relacionaven amb ningú i que veien entrar i sortir gent contínuament.

Alguns els veien passar en moto i en cotxe. Fernando Grúas admet que no els reconeixeria perquè sempre anaven dins del vehicle o tapats amb el casc: **"No els coneixia ningú, no parlaven amb ningú, no eren simpàtics"**. Un altre veí, Ernesto Bel, també els havia vist anar amunt i avall: **"De la manera que portaven la moto es veia que no en sabien. També es veia una furgoneta gran, com per fer la mudança. Em va estranyar, però mai ho hauria relacio-**

nat amb res".

Mentre les investigacions estaven en marxa, es veia a alguns dels habitants de Montecarlo fent les maletes i posant fi a l'estiu abans d'hora. Ha estat una experiència traumàtica que no oblidaran. **"He tingut un atac d'ansietat. Se'm va moure tota la casa"**, explica Núria Gil. D'altra banda, Mariló Querol reconeix que sent ràbia i impotència **"de pensar en el que hauria pogut passar"**.

Però també hi ha altres que se senten segurs després de l'actuació policial i que rebutgen viure amb temor. **"Tinc confiança en la gent d'aquest barri"**, apunta Yannik Muliar-do, natural de Marsella. D'aquest parer és Isabel Iceras: **"Estic molt preocupada, però no tinc temor perquè hem d'intentar no tindre'n, sinó aquesta gent se'ns menjaran"**. ■